

Qualsevol troba fórmules...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

... amb aquesta calor!

Any IV - Núm. 162

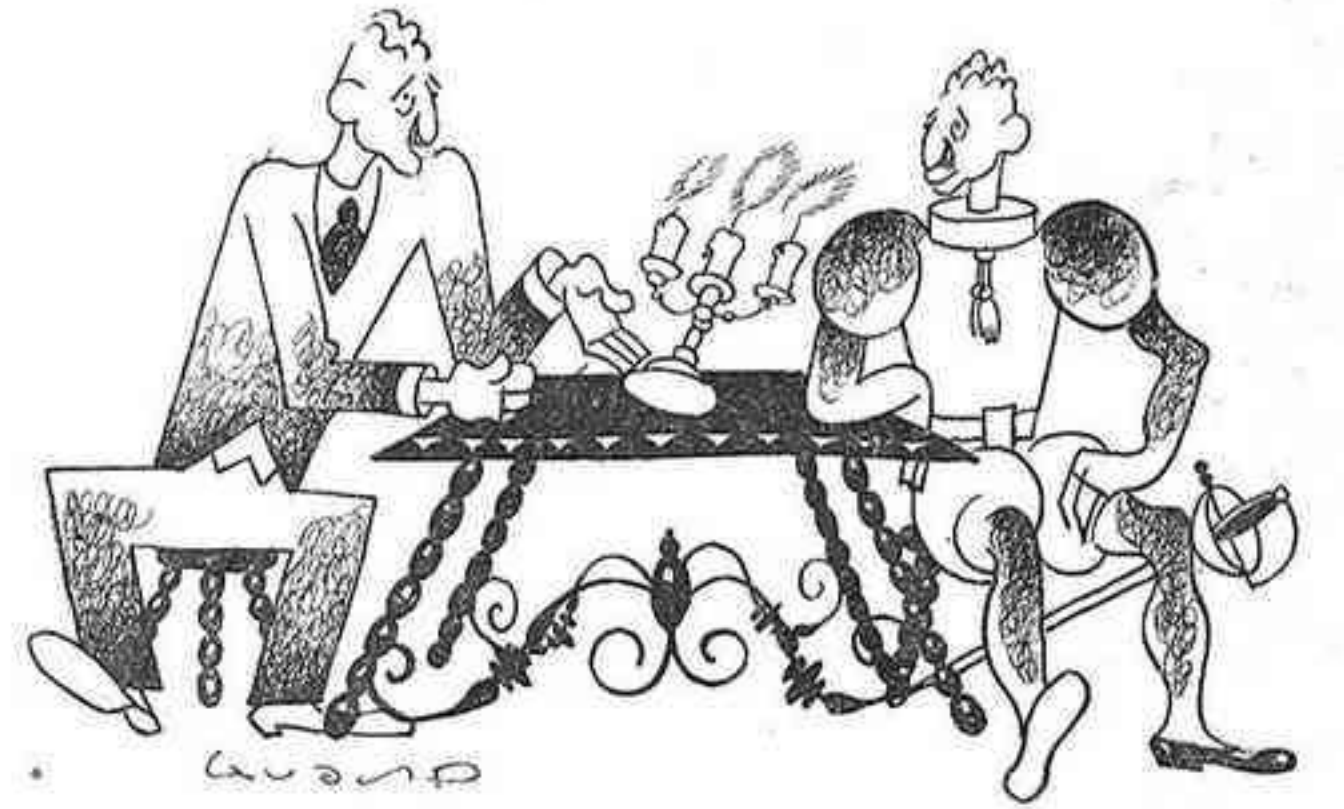
Barcelona, 18 de juliol de 1934

Preu: 20 cèntims

UN GRAN COMPLIT CONTRA LA CIUTAT

Als soterranis de la Plaça de Catalunya el G. A. T. C. P. A. C. projecta la destrucció de Barcelona

Sortosament, la policia ha flairat el perill. - El G. A. T. C. P. A. C. serà jutjat pel Tribunal d'Urgència

El senyor Lluís Companys, President de la Generalitat, s'entrevista amb el senyor Luis Companys, representant del Govern central a la regió catalana.

UNA ENTREVISTA HISTÒRICA

El Sr. Companys, President de la Generalitat, té una dramàtica conversa amb el Sr. Companys, delegat del Govern central

Quan el President de la Generalitat va llegir diumenge als diaris que el senyor Samper havia enviat un ofici al representant del Govern central a Catalunya senyor Lluís Companys, perquè fes que el President de Catalunya no posés en vigor la llei de Contractes de Conreu, va cridar el senyor Alavedra i li va dir:

—Alavedra, si ve el representant del Govern de Madrid, li dius que no hi sóc.

—Molt bé, senyor President — contestà el senyor Alavedra. I se'n anà al seu despatx disposat a fer la comèdia.

No l'hagué pas d'assajar massa. Al cap de mitja hora escassa un porter entrà i li va dir:

—Hi ha el senyor Companys que el demana.

—Es diu el senyor President, ase, ja hi vaig.

—No, senyor. És el senyor Companys, i diu que és ell el que demana llicència per passar.

—Home, que passi: no ha pas de demanar permís.

El senyor Companys entrà.

—Senyor President...

—No; no soy el Presidente; vengo a velle. ¿Está en casa?

—Sí hi és? Però si és vostè!

—¿Yo? Yo soy don Luis Companys.

—Però, que no ho sap encara? El Parlament de Catalunya el va fer President de la Generalitat.

—Historias y maniobras políticas de esos follones e fementidos separatistas e galgos catalanes. Ala, ala, hágame pasar a ver el Presidente, que corre prisa y no está el horno para bollos.

—Passi, passi, don Lluís. (A part): Deu fer-ho per protegir el teatre.

I acompanyà el senyor Companys al despatx presidencial.

En veure'l, el President de la Generalitat va fer un bot.

—No t'havia ordenat que li diguessis que no hi era?— cridà exasperat.

—Però si és el senyor Companys!

—Es el representant del Govern Central!

El senyor Alavedra es quedà verd pensant en el conflicte entre dos deures en què, sense saber-ho, s'havia trobat. Però el President no s'immutà.

—Com està, don Lluís? Seguei, seguei.

—Non he de tomar asiento, que non es de fidalgos ni de caballeros de igual a igual tratar con rebeldes e perjuros.

—Mira, Lluísset, no facis més comèdia, que et cansaràs; seu i digam' que vols.

—Home, veuràs; és que n'he de fer de comèdia, perquè sóc el representant d'en Samper.

—I, què vol aquest... Samper?

—El Gobierno de las Españas, del cual hórname ser el més humilde de los representantes, mándame a Vucencia para que Vucencia no cumpla la Ley de Conreos y le emplaza para que así lo haga e si lo hace Dios se lo premie, e si no, se lo demande.

—Doncs mira, ja pots entornar-t'en i dir-li que jo les lleis les compleixo i no me les passo per certs llocs com fan d'altres.

—¡Caballero! Voto a tal que esta

EL TUSSO NEGRE per a l'Amichatis

Ignorant si és la Fatalitat o bé la Providència, o encara la Tradició, però potser sigui més aviat l'Hàbit, que no ja el monjo, però ja el radical, aquesta setmana el partit de don Alejandro torna a distreure'ns subtilment de les mans la nostra preada condecoració. No ens en planyem, però, perquè en fer-ho sabia el que es feia ja vuit dies la «Peña Gran Liceo» i sap el que es fa avui «Renovación» i en representació seva el seu director Amichatis. No ens dol que ells se l'adjudiquin; al contrari, els hem d'agrair que ens estalvin a nosaltres la feina d'allargar-los-el.

Feia temps que teníem vius desigs de recompensar la tasca literària de l'inventor de la literatura del Districte V i de «Los Arlequines de Seda y Oro». Feia temps que li anàvem al darre; però ell, modest, sempre s'escapava i deixava passar al davant un altre evidentment sense tan rellevants mèrits. Quan passà a ocupar la direcció de «Renovación», veiem com el moment solenne fatalment es precipitava. Però la competència decididament il·lícita a

Havent sabut, per confidències nascudes de sospites primer i per sospites confirmades per confidències després, que es preparava un vast complot, la Policia de la Generalitat encarregà als seus agents en vacances que s'entreguessin a veure de què es tractava.

Els agents es traslladaren immediatament a estiuar a Barcelona i es posaren a dedicar amb gran activitat els seus ocis a fer els esbrinaments necessaris i així fou com descobrí que Barcelona estava literalment exposada a una catàstrofe esgarrifosa als soterranis de la Plaça de Catalunya.

Com es féu el descobriment

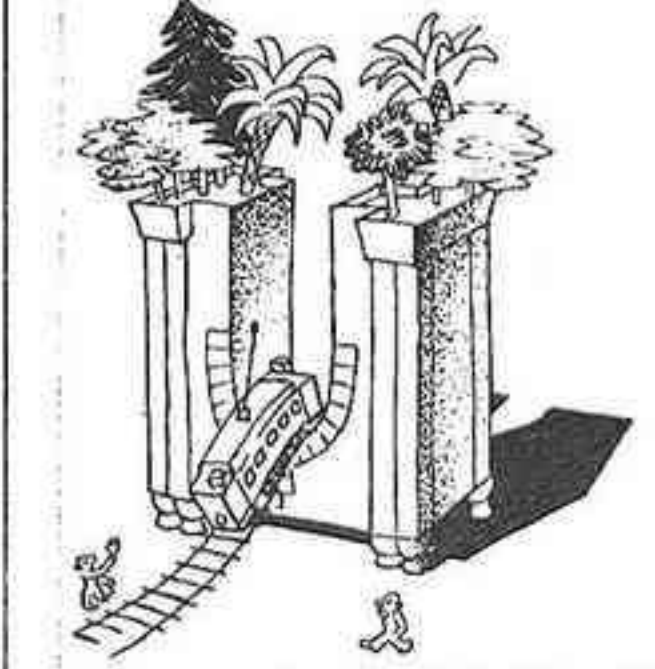
Posada en moviment la policia, dijous a la tarda fou descobert el complot als soterranis que es dissimulen davant l'Hotel Colon i, després de fer l'inventari dels documents i objectes trobats, els policies correueren a avisar el President de la Generalitat i l'alcalde de Barcelona perquè es fessin càrrec dels seus propis ulls de la importància del servei policíac prestat i perquè veïssin la malvestat que es preparava.

Detenció important

Mentrestant, la policia de vacances reposava tot treballant i, després de reparar els fixers per veure si hi trobava el culpable, procedí a la detenció d'un desconegut que fou immediatament traslladat a la Comissaria d'Ordre Públic i rigorosament incomunicat.

Qui es el desconegut i qui no és

Per bé que es guarda una reserva tan impenetrable quasi com la del senyor Samper, tenim notícies que el subjecte detingut és conegut amb el nom de guerra de «El Gatcpac» o «El Gat Cpac» i sembla

Aprofitament funcional de l'Arc de Triomf

que té nombrosos antecedents a Comissaria, encara que s'ignori el seu veritable nom, ja que sembla que és valia d'una colla de noms.

Entre parèntesis, i consti que no n'hi posem perquè amb la calor se'ns han passat, direm que segons un agent ens deia als passadissos de Comissaria, se sospita que el detingut no sigui el conte de Montecristo.

El «Gat Cpac» declara.-Revelacions sensacionals

A conseqüència del secret del su-

mari, podem donar als nostres lectors detalls complets de la declaració prestada per l'individu detingut als calabossos de la Comissaria d'Ordre Públic.

Al començament, com sempre, «El Gat Cpac», per cortesia, es negava a declarar; però, interrogat hàbilment, va confessar-ho tot, de pla, per dir-ho amb paraula doblement tècnica.

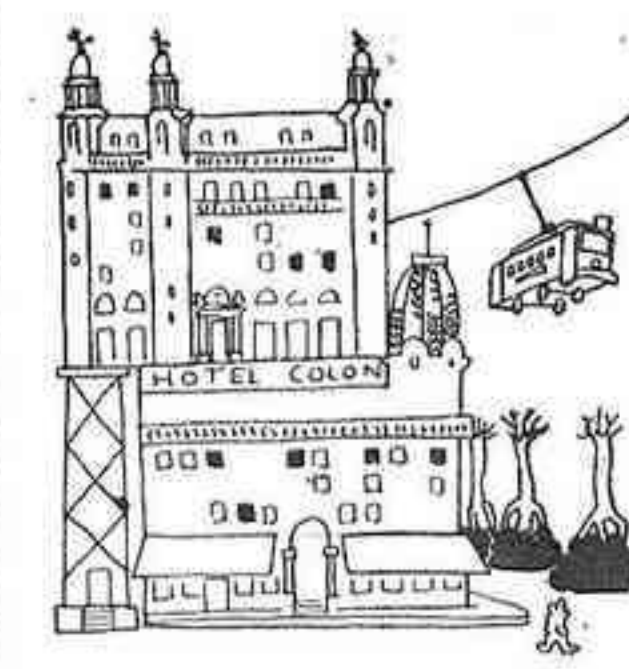
El detingut, després d'algunes vacil·lacions, es declarà autor dels documents trobats al soterrani i confessà que tenia còmplices i que es tractava d'una vasta maniobra política menada d'acord amb la Lliga i el Govern de Madrid per tal de castigar Catalunya per la seva resistència davant els capricis del Tribunal de Garanties. Per donar idea de la perfídia dels conjurats, copiarem un fragment de l'interrogatori:

«Preguntat amablement per què havien escollit els conjurats el soterrani de la Plaça de Catalunya, que és un lloc públic, per amagar els documents, contesta el detingut amb no menys amabilitat que, degut a la calor sufocant que hi fa no creien que ningú gosés baixar-hi. Interrogat aleshores més hàbilment sobre els motius de la conjura, declara l'individu en qüestió, després d'algunes vacil·lacions:

—No els conec.

Però insistint en l'interrogatori que es torna cada cop més hàbil, diu:

—Per encàrrec de la Lliga anàvem a fer la Barcelona Model, com la presó del seu mateix nom i Perpètua, com la cadena del mateix adjectiu, per tal de tenir la capital

Per a crear espais lliures a la Plaça de Catalunya: la casa d'En Pich damunt del Colon

altres hauríem estat contractats per fer de la ciutat una presó model amb tots els avenços de la higiene i la ciència penals. Els carrers havien d'ésser tots iguals, les cases totes iguals i funcionals; les finestres totes apaisades i més funcionals encara. Per tal d'ocupar els reclosos i entretenir-los, hi havia el projecte de traslladar Sant Andreu a Sans i Sant Martí als vessants del Tibidabo. El districte V seria destruït totalment i substituït per espais lliures.

—Què enteneu per espais lliures?

—L'únic lliure que hi hauria a la ciutat procurant, però, que aquests espais fossin el menys siderals possible per evitar l'efervescència que això podria provocar.

—I, com pensaveu fer aquests espais lliures?

—La Lliga demanaria la tramesa de l'esquadra, que bombardejaria la ciutat, i després els radicals es farien contractistes de les obres.

—Sembla que, en els documents trobats, hi ha alguna modificació en el port, del qual en desapareix cosa de la meitat. Què pensaveu fer de l'altra?

—Els conjurats s'havien compromès a beure-se-la.

—Quan havia de començar el moviment?

—S'havia retardat a causa que el mes de gener jo, com tots els gats, estava excessivament ocupat tot i ésser opac, però ara havia d'esclatar d'un moment a l'altre.

—El senyal de la revolució, quin era?

—La construcció d'un urinari funcional a la Plaça de Catalunya destinat a honorar la memòria del Torsky, que hauria demanat el Miliu per ràdio.

Optimisme al Palau de Justicia

Al Palau de Justicia hi havia ahir un gran optimisme pel que fa a l'afar del Gatcpac. Don Jovino no amagava a ningú la seva decisió d'absoldre l'acusat quan li portessin perquè, deia, «tengo unas ganas locas de usar el urinari funcional. Lástima que no se trate de un water».

orelles esgarrriades

El misteri Carnera

En el número de diumenge La Publicitat, en el reportatge de Lleó Sée ens presenta un altre misteri per compte propi, en el sopar a que convidà al boxador el príncep de Gales. Diu, parlant del seu correcte captament:

Discuteix les peripècies del seu combat amb el seu veial veí i, de tant en tant, els seus ulls es giren cap a mi com si em diguessin: «Es així com s'ha de fer? No faig cap planxa? Quina gana que tinc!» Acabat el sopar, se serveix el cafè en unes tasses japoneses com de nina. Primo ha menjat la seva amb un compte extraordinari.

Una mica apartat, en un recó, observo amb satisfacció l'interessant i paradoxal espectacle.

Realment, ha de resultar interessant veure Primo Carnera menjant-se una tassa de cafè japonesa. El que no trobem gens paradoxal és que se l'hagués menjada amb un compte extraordinari. Qualsevol convidat hauria fet igual.

La maçoneria

Retaillem de Renovació:

SE EXTIENDE LA HUELGA PORTUARIA DE HOLANDA Y SON ENCARCELADOS LOS DIRIGENTES DEL MOVIMIENTO

Viena, 10. — La policia de Viena ha descubierto en los canales subterráneos de esta capital, toda una serie de pasillos secretos, construidos en cemento armado, que no figuraban en ningún plano oficial.

Segons es desprèn d'aquesta notícia, els dirigents del moviment subversiu d'Holanda són... els canals subterranis de Viena. O potser al revés.

Exageracions

Com saben els nostres lectors, divendres passat fou descobert un nou intent d'evasió de presos de la Model, els quals tenien ja començada una mina. El Noticiero titulava la informació de la següent manera:

Intento de evasión de la Cárcel

Per on resulta que ja no són sols els presos, sinó la mateixa Presó la que es vol evadir!

Hores perdudes

De l'anunci de la «Festa de Germanor de les platges catalanes a Mallorca» que publicava La Noche del dia 9:

INSTRUCCIONES PARA EL DISFRUTE DE LAS REBAJAS OFRECIDAS A NUESTROS SUSCRIBTORES:

Los Suscriptores de Barcelona-Ciudad, con sólo presentar en nuestra Administración (de B a T y de C a B) el recibo de suscripción, podrán adquirir etc.

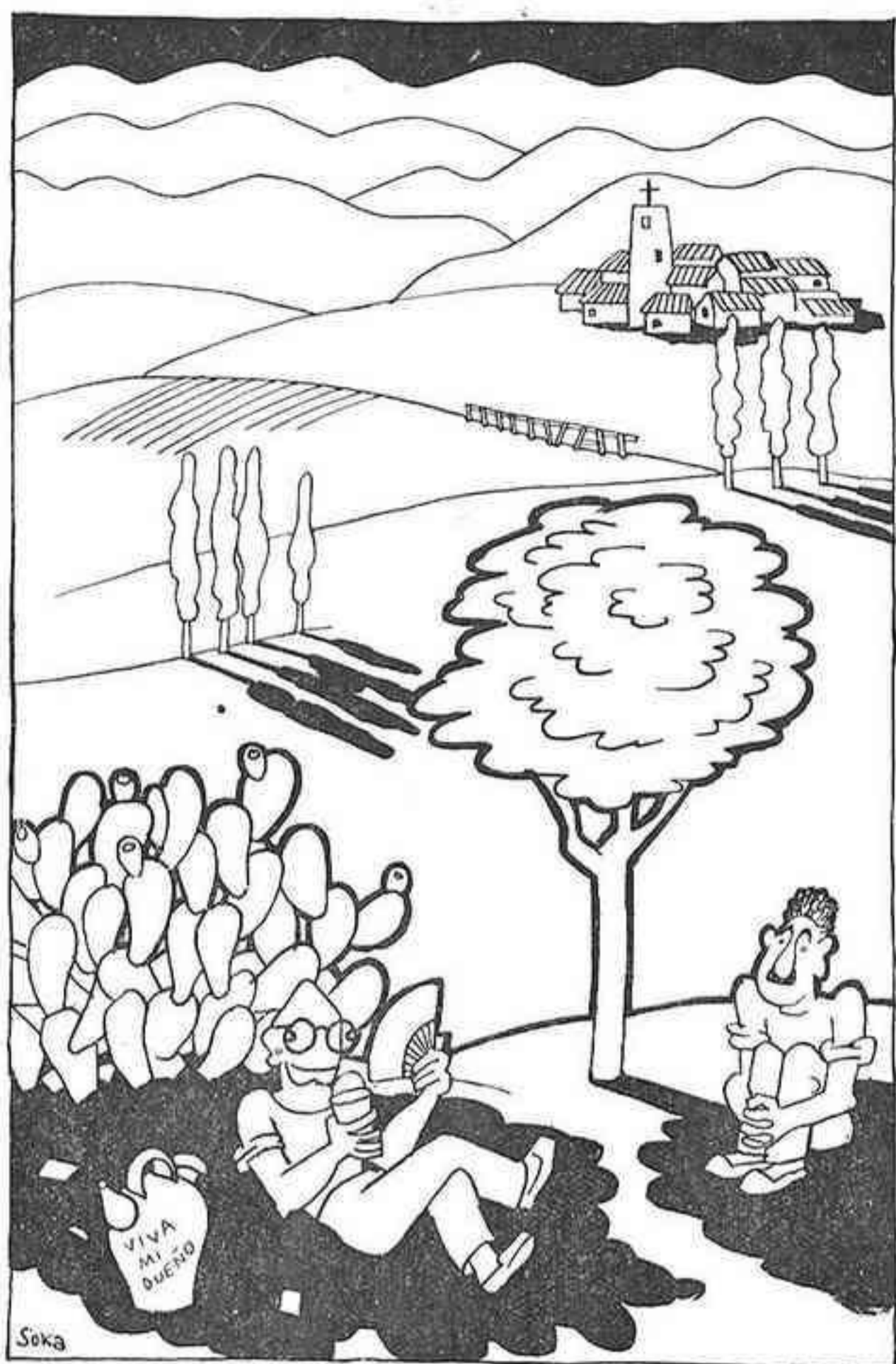
Si les hores de pagament a l'Administració de La Noche també són de B a T i de C a B això ens explicaria l'aspecte famèlic d'alguns dels seus redactors.

Poesia

El «problema de cada dimecres» de La Publicitat de la setmana passada, feia així:

M'he conegut després que em conegués.
Mon cos m'era més estrany que un continent llunyà.
No distingia l'Est del Sud.
La meua espalla abrupta apuntava una roca.
Sobtadament la mà tan destra m'ensenyà que existia.
El peu trobà sa cursa;
el cor el seu batec.
Ara m'estimo com tu m'estimes.

Aquest poema es titulava Cançó de Manyana. I per què no Cançó del cantamanyanes?

EL PLET CATALA

Salazar Alonso. — Així, cerquem encara la fórmula, o és que ja l'hem trobada?

Panteres de la reaccio

Un títol (aparegut el dia 11) de la sèrie d'articles sobre «Catalunya econòmica» que publica La Publicitat.

L'obrer a realitzar

Si en termes econòmics realitzar vol dir vendre, preveiem una nova revolució de la Fai. I no pas justificada.

L'estafador centenari

Un telegrama publicat al Ciero del dia 7:

Córdoba, 7. — La policia ha detingut a Alfonso Mejia, reclamado por el jurado mixto de Artes Gráficas de Sevilla, del que era secretario. Desapareció el año 1833, llevándose 8.000 pesetas.

El deuen haver detingut per portar-lo a un Museu.

Imperialisme

Sota el títol generós de Notes diverses de Madrid i provincies, La Publicitat de dissabte publicava una copiosa llista de telegrams de l'Havana, París, Londres, Buenos Aires, Washington, Lisboa, Berlín, Rio Janeiro, etc., etc.

A veure si resultarà que altra vegada a Espanya no s'hi pon mai el sol!

Una manera original de tirar

D'un Diluvio trobat en un indret:

«Un soldado dispara sobre un cabo, volviendo el arma contra sí.»

Devia fer-ho així per transparència, perquè l'altre no se n'adonés.

Montserrat flamenc

De la secció d'espectacles del Ciero de dijous passat:

«Del Olympia.—El grandioso espectáculo de Opera Flamenca de Montserrat.»

I nosaltres que ens pensàvem que l'Escolania només cantava el Virolí!

—Uf! Quina calor!...
—Ai, sí! Si no em tiro a l'aigua, m'ofego.

S. O. S!

La deportació de 1.200 lectors d'«El Día Gráfico»

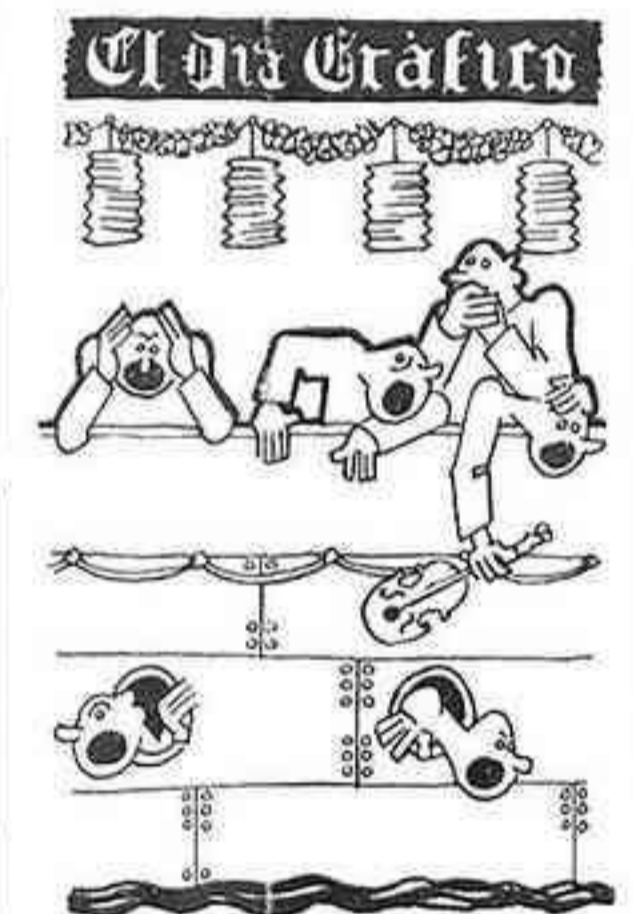
Per tal de castigar com es mereix la inqualificable tenacitat dels seus més fidels lectors, El Día Gráfico en va deportar diumenge passat mil dos-cents a Formentor, amb l'excusa de «formentar» el turisme.

La primera novetat de l'excursió marítima fou que va començar cinc hores abans de començar. Els turistes pogueren admirar les bel·leses del port de Barcelona des de les onze de la nit del dissabte fins a les quatre de la matinada del diumenge, hora en què es donà per acabat el ball i el concert. Seguidament començà el desconcert i el veritable ball dels passatgers, que la ballaren durant tot el camí.

En obsequi al patró del senyor Pich, el conegut i acreditat Sant Josep Oriol, els excursionistes d'El Día Gráfico es posaren a cridar el Josep. Val a dir que abans els havien estat facilitats sengles passis de lliure vomitació. Com que cadascú ja estava prou distret, fou suspès el baile a bordo i igualment suspesa la sortida dels yachts nacionals i estrangers que el senyor Màrius Aguilar oferia generosament en espectacle als lectors dels seus ecos.

L'arribada a Formentor fou realment calorosa, tal com prometia el programa. (Quaranta graus a l'ombra.) Però, més que calorosa, serà més just dir que fou a foc lent. Arribat el Ciudad de Cádiz a les dotze a la badia de Formentor, començà el desembarcament dels mil dos-cents deportats. De dos en dos, i un de cada espècie, com si l'excursió fos organitzada pel «Diluvio», hom se'ls enduia en barquetes. Val a dir que no anaven emmanillats. Els que volgueren pujar en una barca més gran, foren obsequiats amb una original pluja d'oli i sutja, idea generosament cedida pel col·laborador de La Vanguardia senyor Bohigues.

El desembarcament durà tanta estona, que alguns dels passatgers ni hagueren tan sols de desembarcar. Quan els tocà el torn als de les barquetes era hora de marxar novament cap a Barcelona. El Día Gráfico, preveient totes les contingències, havia muntat a bord un esplèndid servei de barberia, especialment dedicat als que els creixés la barba.

La gran comida de gala en honor dels deportats va celebrar-se al garatge de l'Hotel Formentor. Aquí va fallar un xic l'organització. Algú, aprofitant-se de la confusió regnant, arribà a dinar i tot.

Entre les moltes atraccions del programa que els deportats van veure, recordem les següents: Preparativos para la salida de los yates nacionales y extranjeros. Misa de campaña en la cubierta. Grandes fiestas a bordo. Recepción y magna fiesta en el Hotel Formentor.

Per comble de sarcasme, El Día Gráfico havia estès els seus tentacles temptadors fins als innocents suscriptors de provincies o los que se hallen veraneando.

Tres dels deportats es varen fugar, com és costum en aquests casos. A darrera hora hem sabut que es troben refugiats a Portugal. Entre els que no es fugaren, foren nombrosos els que decidiren tornar a Barcelona en tren.

A les 12'30 de la nit, en ple viatge de retorn (i tant!), hi hagué un

moment de gran perill. Vist des del pont, el vaixell semblava que se n'anava a pich.

Les comptades persones que no havien perdut la serenitat reporten un gest galant i muy siglo diez y ocho, com diria ell mateix, del senyor Màrius Aguilar, el qual oferí cavallerament el seu bigoti-salvavides a una dama.

Aquesta refusà el bigoti i el seu propietari.

Malgrat la vigilància de què eren objecte els deportats, aquests trobaren la manera de canviar males impressions i prendre seves represàlies.

Uns proposaven no llegir mai més El Día Gráfico. Altres, llegir-lo, però no comprar-lo.

Altres (molt pocs), comprar-lo, però no llegir-lo. Finalment, després de poca discussió, no costà gaire de posar tot-hom d'acord en una fórmula que recollia el sentir general. S'acordà, per tant, no llegir ni comprar mai més El Día Gráfico.

Al moment de l'arribada a Barcelona, un dels pocs redactors d'El Día Gráfico que saben llegir recità amb veu de tro un decret amnistiant els deportats.

Entre les famílies que esperaven al moll es desenrotllaren escenes entenedores. Algunes, ja s'havien vestit de dol.

Ahir i abans d'ahir les baixes han plogut a centenars a l'Administració d'El Día Gráfico.

LA BORSA LA VIDA

COTIZACIONES

Traspasés, Traspasos i C.ª.	2.50
Port de Barcelona (Centre).	26.30
Port de Tarragona (id.).	25.20
Teatre Català (Nicolau).	80.000
U.S.A.	232.—

ESTRANGER (França)

Hispano-Suïssa	Segons
Trueba, Esquerra, Banyard	De 1.ª
Muntanyes a grans pendents (Trueba, Esquerra)	59-58
Premsa francesa	Muis!

Traspasés, Traspasos i C.ª va traient faves d'olla i treu picosada així que pot: de moment s'ha fet seus els valors de Port de Barcelona i Port de Tarragona, que alguns il·lustrats tenien per cosa nostra.

Teatre Català (Nicolau) ha tanca definitivament l'emprestit de 80.000 pessetes per haver subscrit totes les obligacions. Ara veurem si les podrà complir.

A l'estranger segueixen millorant les accions de l'Hispano-Suïssa al Tour de France, encara que la premsa financero-esportiva ho calli com un secret d'Estat.

—Alemanya, desperta!

EL BE...RNAT METGE

Lluís Capdevila i Monocle, el dinàmic i suburbí Lluís, l'injustament oblidat Capdevila i l'entelat Monocle han estat finalment vistos en un envelat de «Moncada-Bifurcación».

L'altre dia hom parlava en una penya literària de bastir un monument a honor del cent vegades il·lustre músic Lamotte de Grignon, aquest benemèrit director d'orquestra que ha dirigit tot el que hom pot dirigir a excepció dels globus dirigibles i que ha vist amb resignació completament «lamottedegrignoniana» les contínues transformacions dels seus opulents cognoms.

Per fi un pintor amb velleïtats esportives, donà el seu parer que fou acceptat per unanimitat: —Es molt senzill. Agafem una canya i la lliguem al dit de Colom (el del monument de la Porta de la Pau).

Ferran Valls i Taverner sortia de l'Ateneu acompanyat d'un amic i co-equipier de la Lliga.

Van passejar per la Rambla. Comentaren les possibles obres (bonnes obres, naturalment), que es faran un dia o altra al vell xirax palau del ex-marqués de Comelles i de sobte un pardal obsequià pròdigament l'ala del barret de palla de l'amic en un moment d'eufòria.

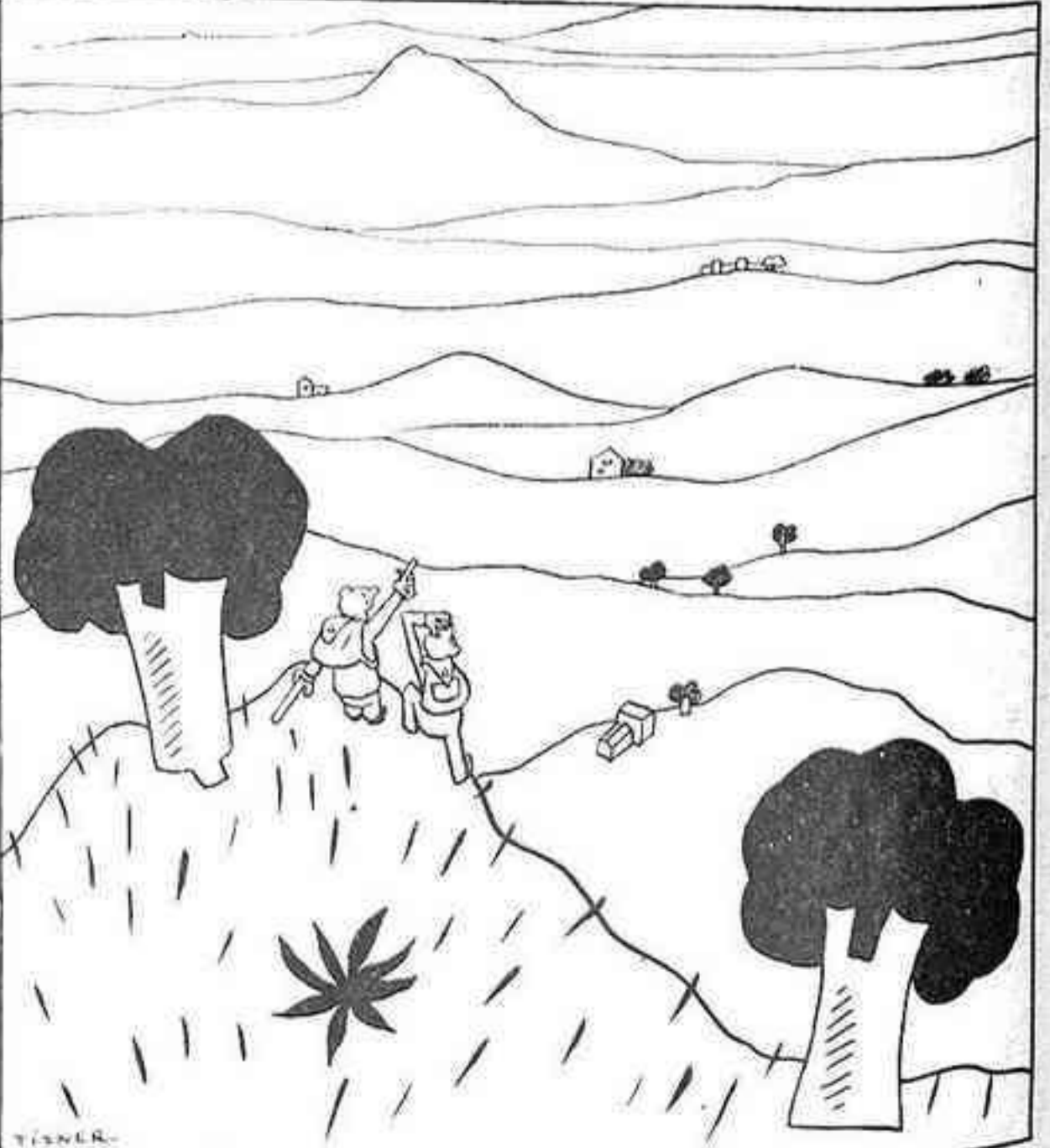
Rei F.A.I. CAL. — De l'aigua al plat! De la taula al cove! De l'art, de l'art que belluga!

En Pep. — Trobareu l'ovella al ramat, convenientment pentinada.

Mamrés. — Aquestes cosotes envieu-les a Farreres i Duran.

A.P.I.S. — Home, home; aquesta vegada ens donareu molta feina, però potser anirà. Sou dels que perseveren!

Andrewet, Limpia, Be Mols, X. Y. Z., companys màrtirs del cove omnipotent, descansen en pau!

—Veus allà, tan lluny?
—No.
—Jo tampoc.
—Caram! Sí que deu ésser lluny!